

(המשך מעמוד 29)

שלמת ("צ'צ'") לחם, שהוא רביאמן ביחסי ציבור, ושיש לו דוברים לרוב. שפייר היה זקוק לדוברינגדי, שישיר את התיבתו. לפתע מגיין לוקחים דובר, כאשר מיפלטת העבודה עומדת על סף פשיטת-הרגל? אף עובד נזכר שפייר שיש לו עוד תפקיד: מנהל ליכטינגהמס. זהו מוסד הסתדרותי, לא מיפלטת. להסתדרות, בניגוד למיפלטת, יש הרבה כסף. שפייר פשוט שכר לעצמו דובר בליכטינגהמס, וזה מנהל עתה את "הסתייגות" שלו כראש האופוזיציה בי עיריה.

עבודה

שכיחה בים שקט

ימאי קצא"א פתחו בשכיחה נוספת, וממתנים דמישטרה שתשבור את שכיחתם שכיחת ימאי חברת קויצינור-אילת-אש"ר קלון (קצא"א), אשר הסתיימה לפני שבועות

דגן ונדרי בה"מעשה בחייל" חייל חוזר מהמלחמה

מיספר, לאחר קרבות ימיים בין השוכנים לבין סירות-מישטרה, פרצה שוב ביום השני האחרון, והסעם בקול דממה דקה. שובתי קצא"א לא הסכימו למסקנות הוועדה הסתדרותית, אשר קמה בעיקבות שכיחתם הראשונה. הם הגישו ערר על מסקנותיה, ודרשו לשנותן. דרישת עובדי קצא"א היתה לפטר את הקבלן יונה לרר מכל עבודותיו עבור קצא"א, להטיל עליהם את העבודות כולן ועל-ידי כך למנוע פיר סורי 18 מחבריהם, דבר שקבעה הוועדה הסתדרותית.

ביום השני האחרון, בשעה 6.30 בערב, הגיעה המילכית מדיטרניין טי למעגן נמל הנפט באשקלון, באותה שעה בדיוק נכנסו כ-20 מימאי מחלקת-התיפעול של קצא"א אל תוך ארבעת הסירות של החברה שעגנו בנמל, הכריזו על שכיחה בתוך הנמל וסירי בו לצאת לקשר אל המילכית. המתח בסירות באותה שעה היה גדול, כשהם זוכרים את היד התקיפה של מנהל קצא"א, אלוף (מיל), אברהם ("צ'צ'טה") בוצר, בשכיחה הקודמת, המתנו השוכנים לפלוגת מישטרה ולסירות מישמר-החופים שיופיעו יחד עם הקבלן יונה לרר, כדי להגן עליו מפניהם בעת שהוא ינסה לשבור את השכיחה על-פי הוראתו של בוצר. אולם הלילה הראשון עבר בשקט. רבי החובל של הנמל, יהודה סקלי, הודיע לשוכנים, כי בינתיים אין קצא"א מתכוונת לשבור את השכיחה, וכי הימאים יוכלו לישון בסירות שלהם ללא דאגה.

את הימאים הרגיזו פרשה נוספת במערכת-היחסי שלהם עם בוצר. נודע להם כי בוצר נתן לקבלן הפרטי לרר עבודה חדשה, תמורתה התחייב קצא"א לשלם 90 אלף לירות.

המדובר במשייתה של אחת מסירות קצא"א, אשקלון 8, אשר טבעה לפני מיספר חודשים בפתח הנמל באשקלון. לרר קיבל את הזמנת העבודה ללא מיכרו. הדבר שהרגיז את העובדים יותר מכל היה שאשקלון 8 טבעה באשמתם הישירה של עובדי לו לרר. למרות שהוא הטיב את אותה, טענו הם השבוע, ונותנים לו עוד להרוויח 90 אלף לירות כדי למשוט אותה!

ועדת-חקירה, בה היו רביחובל וקצין לשעבר בחיל-הים בדרגת סגן-אלוף, קבעה במפורש כי הסירה טבעה באשמתם של מפעיליה.

מנהל מיתקן אשקלון של קצא"א, מי שאל שחם, אשר הגיב במימך על מספר קנות הוועדה, טען כי הזהיר מראש ש"לולים לקרות אסונות בגלל טיפול, אחזקה לקויה והזנחה של הסירות, אשר ניתנו לחיפועולו של לרר על-ידי בוצר. שחם אף קבע, באותו מיסמך, כי לרר מעלה על הסירות אנשים חסרי-ניסיון וכי כישורים מתאימים להפעלתם, המגלים "אי-אכפתיות" לגבי עבודתם.

כשנודע לימאים כי לרר קיבל פרס על הטבעת הסירה, בגודל 90 אלף לירות, על-תה בהם חמתם. פרשה זו הוסיפה שמן על המדורת והיתה אף היא בין הגורמים, שבגללם פרצה השכיחה החדשה. הימים הבאים יוכיחו, אם תהיה המדינה עדה לקרבות ימיים נוספים בין כוחות מישטרה לבין ימאים המגינים על מקומות עבודתם, או שהסעם יתחיל המאבק על מי מנחות.

מיפעלים

השטן שבחייל

בשידוך של אמצעים קדאסיים ומורדניים מועדית הצגה רצופת-סמלים שנושאה טוב לכל עת

חייל חוזר מן המלחמה. זריעתה סיכן את חייו ושפך את דמו למען מטרות נעלה: הגנה על ביתו ועתידו, חייו ומישה פתחו, עמו ומולדתו. בתום הקרבות היקשים הוא יוצא לחופשה בת חמישה עשר יום, ושם פגיו אל כפרו ואל ארוסתו. בדרכו פוגש החייל בשטן, המבקשו כי ימכור לו את כינורו בעבור ספר המספר את העתיד, ואשר יתפכו לאדם עשיר. החייל קונה את הספר, ועתה הוא יכול לקנות הכל, אך כאשר הוא מגלה כי תמורת עושרו של עולם חייב הוא לוותר על ריגשותיו, על תומתו ועל אהבתו, הוא מתחרט ומבקש את כינורו חזרה. התכונות פתאומית. השטן מלווה אותו בדרכו, מתערב באמציו של החייל להביא מרפא לנסיכה חולה, נלחם בשניהם ומנצח. השטן השתלט.

חייל חוזר מן המלחמה. הוא יוצא מתוך כה הלום דם וזועות, אך נרעין הטוהר עדיין בתוכו. ואו הוא מתבגר באחת. הוא מתפכח מאשליית אמונתו אל תוך עולם של שחיתות ורשע, שבו הכסף וה"כוח יענו את הכל - רק לא את מה שבשמו ולמענו נלחם.

זהו סיפור מוכר, סיפורן של כל מילחמת-האדם מאז, ולכן גם התכוונו המלחין איגור סטראוינסקי וידדירשותפו ראמינו, כאשר כתבו את היצירה המוסיקלית מעשה בחייל, בתקופת מילחמת-העולם הראשונה. גם משום שיקולי חיסכון, כתבו את היצירה במתכונת הלהקות הצבאיות של ימינו, כך שניתן יהיה להעלותה כהצגה-נוודדת ובמינימום משתתפים. בהצגה מעשה בחייל, שאותה מעלה עתה תיאטרון בימות, נשמרים כל המרכיבים הללו, אפ"כ המתכונת רחבה יותר. משתתפים בה שביבצה נגנים, שלושה שח"קנים וגם רקדנים אחדים, המשתלבים אלה באלה במיקסם אחיד של תנועה.

הזרקות קלה. המוסיקה הקלאסית של סטראוינסקי נשמרה בשלמותה, אך הכוריאוגרפיה מודרנית - שילוב שנועד להביא גם אל הקהל שאינו מצוי בסוג זה של אמנות, יצירה קלאסית שאמצעי הביטוי שלה הם בנימוג, ואשר לא יהיה קשה להזדהות עימה.

כי מעבר למוסיקה ולסימליות הברורה העוברת בתצגה זו כקו הגיוני רצוף, קיימת ההזדהות עם מה שהכל מכירים - עם חייל שחוזר מן המלחמה, ומתפתה לשטן.

נגד חיים חפר

הוגשה בקשה לצו

עיכובי-ציאה

וחבריה האחרים

של פרדי נחבעים

לשלם סכומי-כסף

אני לא אברח לגרמניה. אני לא מת כוונת לברוח לשום מקום. המדינה הזו היא הבית שלי ושל דוב, וזה שיש לי עכשיו צרות עם המועדון, עוד לא אומר שאני בורחת ממנו!" פרדריקה ("פרדי") סגל, מלכת החייה לילה של תל-אביב בעשור האחרון ואחת המאהלות המקסימות ביותר בחברה הגבוהה בארץ, נעלבה קשות. וכשפרדריקה האשה אשר בכל מצב ובכל עת קשה מצליחה תמיד לשמור על היות, צחק מתגלגל ומילת עידוד - נעלבת, סימן שסגנון בה, קשה באמת, מתחת לחגורה. ואומנם, עורכי-הדין שהתייצבו בתחילת השבוע בפני הרשם הראשי של בית-המשפט בתל-אביב וביקשו צו עיכובי-ציאה מהארץ נגד פרדריקה ודוב סגל, בעלי הפאב המפורסם בים טענו, כדי להצדיק את בקשתם, כי פרדריקה ודוב עומדים לברוח מהארץ לגרמניה.

השופט הנכבד, שלפניו הובאה גם תביעה על סכום ענק - 189,222 ל"י - כנגד הזוג, אינו מכיר, כפי הנראה, את צמד האדריכלים סגל, אילו הכירם, היה יודע שהאחרונים שיעזבו את הארץ, ייבהלו ממספר כספי או מכל משבר אחר - יהיו דוב ופרדריקה. אולם השופט לא ידע זאת. לפניו עמדו עורכי-דין ממישרד-לשעבר של שר-המיש"ר פטים חיים צדוק, סיפרו לו על התביעה הענקית שהוגשה נגד השניים, וטענו אף כי ידוע להם שדוב ופרדריקה עומדים לברוח מהארץ לגרמניה.

"למה גרמניה?" שאלה פרדריקה כשנר

תקופה של לפני שנתיים וחצי, עת חיסלה את המועדון הקודם שהיה לה, הפאב שבצומת רחוב פרישמן וחוף-הים בתל-אביב. הפאב ז"ל של פרדריקה לא היה סתם עוד מועדון אחד, אלא מקום-המיפגש לכל העילית הישראלית. ואף מקום-מיפגש של מישור-השואמה שהגיע לארץ.

החברה התל-אביבית, שעייפה לרקוד בדיסקוטקים, בחרה לה את הפאב כמועדון הסגור האכסלוסיבי שלה. מלבד הסעם הטוב שהושקע באדריכלות-הפנים של המי-קום, היה לבחירה זו גורם מכריע נוסף: אישיותם של דוב ופרדריקה, ובעיקר זו של פרדי.

בשעות הקטנות של הלילה יכול היה כל אחד מידידי השניים לבוא לפאב, ללגום כוסית ולשבת בשלווה ובנינוחות בכור-סות הנוחות, כשתמיד מובטחת לו שיחה נעימה עם ידיד שקפץ גם הוא לשנות כוסית. תוך זמן קצר פתחתו, הפך הפאב שם-נרדף לאתר-בילוי לילי הגון בתל-אביב.

תיירים היו באים ישר מנמל-התעופה, משום שזה היה השם היחיד שמסרו להם בתל-אביב, עוד כשהיו בחו"ל. דיפלומטים, אנשי-עסקים, כתבים זרים, בעלי מיקצור עות חופשיים, אנשי תרבות, קולנוע וזממה, כולם מצאו בפאב בעל האווירה הנעימה את מבוקשם.

הידידים הטובים

נטשו

פני כשנתיים וחצי החליטו דוב ופרדריקה לסגור את המקום. סיפר או דוב: "חיסלנו את הפאב משום שבחצי-השנה האחרונה הפך המקום המרכז של כל הליכוד האנושי של תל-אביב, אנשים הגונים כבר לא יכלו לבוא הנה. לי עצמי כבר לא היה נעים לבוא לפאב. זה לא היה עבורי ועבור סרדי רק עסק, זה היה עסק אישי, תעסוקה חברתית. סרדי ואני רצינו לא רק את הכסף, אלא גם את הנש"מ. מה חשוב היה לנו מי בא אלינו, איך הוא מרגיש וכמה טוב לו.

"אבל לפתע החלו להופיע בסביבה פושעים, רועי-יונות ואנשי העולם-התחתון. אני לא יודע מה הם מצאו בפאב. לא חיו כאן חתיכות מהסוג שהם רגילים אליו, לא הייתה מוסיקה, לא חיו ריקודים, והיה חמון אור. "המישטרה לא-יכל-כך התפעלה מהחופ"ע הזאת. ביקשתי שישמו שוטר בשכר, על חשבונך, בפתח הפאב, אבל הם לא הסכימו. טענו שאם הם ישימו אצלי שוטר,

באחד מהאירועים שנערכו במועדון שלהם לאחרונה, חתונתה של הזמרת אילנית. בין השניים עומדת השחקנית ריבקה מיכאלי, אשר נימתה על חוג ידידיהם של דוב ופרדי, אשר זנחו אותם, והפטיקו לבוא.

הם יצטרכו לשים שוטר בפתח כל מועדון לילה ברחוב הירקון. לא היתה לנו ברירה, וסגרנו את המקום, לסחות לפני שהוא ייהרס לגמרי, כדי שישארו לנו ולחברים שלנו זיכרונות נעימים ממנו."

למרות העצב הרב שבסגירת המקום אותו הם כה אהבו, לא ריפה הדבר את רוחם של דוב ופרדריקה. הם החלו מייד לחשוב על מקום חדש, יפה יותר, גדול יותר, אלגנטי יותר. והם מצאו. בית בן שלוש קומות, ברחוב יפת 45 ביפו, על דרך הים הראשית, שמאחרי המלון סקוטש האוו.

דוב ופרדי

דע לה על הצו שהוצא נגדה. אם הם רצו להמציא שאנחנו בורחים, ולהשמין אותנו, למה היו צריכים לבחור דווקא בגרמניה? אולי הם המציאו את הארץ הזו בגלל שהשתרף שלנו במועדון, שימעון עדן, היא מגרמניה?"

שם-נרדף

לביולוי אמיתי

המצב שאלינו נקלעה פרדריקה בי שבע האחרון, הזכיר למאות ידידיה